

overweging verdient, of daardoor, het verlies dat geleden wordt bij het vervallen van de tegenwoordige verhoudingen in aanmerking nemend, het menschelijk geluk wel verhoogd zal worden.

A. C. VAN BRUGGEN.

DE PATENTMIDDELEN IN ENGELAND. — De Engelsche regeering heeft een wetsontwerp ingediend tot beteugeling van de misbruiken in den handel in patentmiddelen. Het berust op de uitkomsten van het onderzoek, dat in 1914 is ingesteld door een commissie welke door het Lagerhuis was aangewezen, en in 33 openbare zittingen aan 42 getuigen 14000 vragen had gesteld. Zij was tot de overtuiging gekomen, dat de tegenwoordige wetgeving machteloos is tegen het vervaardigen of verkoopen van geneesmiddelen door wien ook, zoolang die geen vergiften uit de vergiftlijst der pharmacopoe bevatten. Evenmin verbiedt de wet, zulk een middel in advertenties in welvoegelijke taal aan te prijzen door middel van verzonnen getuigenissen en handteekeningen van dokters, en zooveel geld ervoor te laten betalen als een licht geloovig publiek ervoor over heeft, mits men een klein bedrag wil missen voor een zegel. Het wetsontwerp wenscht aan deze verkeerdheden een einde te maken. *The Lancet* wacht belangstellend de houding van het Parlement af.

DE DOKTER MAG ZICHZELF BEHANDELEN. — Ter bestrijding van het misbruik van morphine zijn kortelings in Frankrijk krachtige maatregelen genomen om den verkoop van het vergif te beperken tot bevoegde personen en gepaste hoeveelheden. Eenige artsen die gewoon waren, zich morphine voor eigen gebruik te verschaffen, niet alleen door middel van regelmatige recepten, maar ook door bestelling van grootere hoeveelheden, zijn voor den rechter gedaagd als overtreders van de nieuwe wet. Vijf dezer collega's, resp. lijdende aan jicht, hartziekte, longaandoening, zenuwziekte en nierziekte, bepleitten voor zich het recht om zichzelf te behandelen zoo zij dit wenschten. De rechtbank sprak hen vrij, omdat „de arts, die zichzelf behandelt, dit doet in de uitoefening van zijn beroep” (*Lancet*).

Zoo moet de arts-morphinist de bescherming van de wet, die anderen in hun strijd steunt, missen en moet hij zich verlaten op eigen verstand en wilskracht.

NIEUWE GENEESMIDDELEN IN DE ZIEKENFONDSPRAKTIJK. — Een arts te Hamburg had bij een ziekenfondspatiënte het middel van FRIEDMANN ingespoten en daarvoor 24 mark gekregen. Het ziekenfonds weigerde dit aan de patiënte te vergoeden, waarop zij zich beklaagde bij het „Versicherungsamt”. Dit wees haar klacht af, op grond dat de ziekenfondsen slechts die geneeswijzen en geneesmiddelen behoeven te verschaffen, van welke men volgens den huidigen stand der wetenschap goed gevolg mag verwachten. Hebben nieuwe middelen of geneeswijzen nog geen erkenning gevonden bij de groote meerderheid der terecht voorzichtige geneeskundigen en professoren, dan mag van de ziekenfondsen niet worden geëischt, gelegenheid te verschaffen voor zulke kuren, terwijl ook van de ziekenfondsleden niet mag worden verlangd, zich te leenen tot proefnemingen met middelen, die in menig opzicht ook bedenkelijk zijn (*Münch. med. Wochenschr.*).

PINKHOF.

INGEZONDEN.

STEUN VOOR DUITSCHE GELEERDEN.

Na mijn vorige opgave is alsnog ingekomen van dr. S. te 's-G. f 2.—, dr. H. te N. de B. f 2.50, dr. K. te B. f 2.50, prof. W. M. de V. te A. f 20.—, dr. M. te H. f 7.50, dr. P. te A. f 25.—, dr. O. te A. 100 mark, dr. v. d. G. te 's-Gr. 25.—, dr. R. K. te A. f 25.—, dr. P. te 's-Gr. f 25.—, dr. V. te H. f 10.—, dr. B. B. te V. f 20.—, dr. V. te B. f 5.—, dr. D. te 's-Gr. f 10.—, dr. B. te A. f 25.—, dr. T. 's-Gr. f 25.—, dr. G. te A. 100 mark, dr. Sch. v. S. te 's-Gr. f 1.—, dr. v. G. te

's-Gr. f 10.—, prof. de B. te A. f 10.—, dr. D. te D. f 10.—, dr. v. S. te 's-Gr. f 25.—, dr. K. te V. f 10.—, dr. M. te R. f 7.50, dr. v. d. K. te O. f 10.—, dr. ter K. te E. f 5.—, mej. R. te 's-Gr. f 20.—, mevr. R. te 's-Gr. f 10.—, dr. v. d. B. te C. f 10.—, dr. v. D. te A. f 15.—, dr. H. te N. f 25.—, dr. B. te 's-Gr. f 10.—, dr. O. te B. 54.35 mark, mevr. de V. R. te N. f 10.—, prof. K. te H. f 2.50, dr. G. te H. f 10.—, dr. N. te W. f 10.—, prof. N. te G. f 25.—, prof. B. te A. f 25.—, dr. S. te 's-Gr. 600 mark, dr. B. te H. 10.—, dr. Op 't E. te H. f 10.—, dr. de B. te B. f 10.—, dr. v. A. te S. f 25.—, dr. S. R. te A. f 5.—. Totaal met de vorige opgave f 713.— en 854.35 mark.

Hoewel dit bedrag niet onaardig is, zal er nog heel wat noodig zijn, om naast Finland (dat reeds tot 80000 mark krom) geen slecht figuur te slaan.

den Haag, Frankenslag 2, 9 Augustus 1920.

J. KOOPMAN.

HOLLANDSCHE ARTSEN IN ZUID-AFRIKA.

Ik zie in het nummer van 19 Juni j.l., bldz. 2319 een mededeeling dat het Hollandsche arts-diploma hier erkend zou worden. Mag ik u opmerken, dat wie hier geboren is, hier kan practiseeren op het Hollandsch arts-diploma, maar de Hollander moet een Engelsch diploma overleggen.

Laat, ter voorkoming van teleurstelling, wie hierheen wil komen, eerst inlichtingen inwinnen bij den hr. Hoogen Commissaris voor de Unie van Zuid-Afrika, 32 Victoria Street, Londen, S.W. 1.

Johannesburg, 17 Juli 1920.

C. PIJPER.

DE „VOLWAARDIGE” SECRETARIS.

Naar aanleiding van de stukken der heeren VRENDENBERG en SNOECK HENKEMANS in de laatste aflevering van dit *Tijdschrift*, zij het mij vergund deze heeren en de lezers hunner stukken er op te wijzen, dat zij de bewering van dr. SCHREVE, dat het met een volwaardigen secretaris niet gaan zal, méér waarde toekennen dan zij heeft, en wel om de volgende redenen:

1°. Het is voor hen, die eenigszins bekend zijn met de „détours du sérail” onzer Maatschappij, ten hoogste onwaarschijnlijk, dat, als er een volwaardige secretaris komen zal, dr. SCHREVE deze functie zal vervullen.

2°. Naast een volwaardigen secretaris is natuurlijk geen plaats meer voor den halfwaardigen (sit venia verbo!) secretaris SCHREVE. Deze zal dus moeten gaan; met waarschijnlijk financieel voor hen onaangename gevolgen.

3°. De halfwaardige secretaris van thans zou kunnen blijven, als er naast hem in het hoofdbestuur een tweede voorzitter kwam, die zijn geheele arbeidskracht aan de Maatschappij kan geven, of wèl, het meerdere werk zou gedaan kunnen worden met een toerbeurtregeling.

Als men deze drie punten overweegt, geloof ik niet dat men aan de uitlating van dr. SCHREVE en de Woensdag-vergadering zóóveel waarde zal hechten, als velen (volgens VRENDENBERG en SNOECK HENKEMANS) zouden hebben gedaan. De meening van velen, dat het hoofdbestuur in de plaats van tweede voorzitter + halfwaardigen secretaris één volwaardigen secretaris in de plaats moet stellen en dat het dan wel beter zal gaan dan tot nu toe, is dus nog geenszins weerlegd.

Het lijkt mij dan ook wel wat gemakkelijk en voorbarig, dat de heer VRENDENBERG nu maar doet als of het volwaardige secretariaat nu vrij wel door SCHREVE in den hoek is geduwd, dan de toerbeurtregeling (hoewel op zich zelf beschouwd, terecht) afmaakt en als eenig overblijvend middel het tweede voorzitterschap verheerlijkt.

Uitgeest, 16 Augustus 1920.

P. H. WENTING,